

bevæge til at afstaa derfra, baade fordi det er vanskeligt og upraktisk, og fordi en saadan Klassificering vil virke uretfærdigt og i mange Tilfælde vil give det Resultat, at de, der skulde hjælpes, i Virkeligheden slet ikke bliver hjulpet. Det ærede Medlem sagde, at han havde megen Sympati for, at man gav Tilskud til at holde Margarineprisen nede, men man vidste jo ikke noget om, hvor stor Prisstigningen vilde blive. For øvrigt erklærede det ærede Medlem, at det overhovedet ikke var gørligt at holde alle Priser nede, der var en hel Række Varer, der skulde bruges dagligt i Husholdningen, som man ikke kunde indlade sig paa at prisregulere. Dette er rigtigt, men fordi det er rigtigt, er det dog ikke nødvendigt at erklære sig fuldstændig ude af Stand til at gøre noget med Hensyn til andre Varer. Fordi man ikke kan sætte alle Varepriser ned, er der ingen Grund til pure at afvise at beskæftige sig med Spørgsmaalet om at sætte enkelte af de allervigtigste Varepriser ned, og man maa dog vistnok fra alle Sider indrømme, at Margarine spiller en overordentlig stor Rolle i Husholdningen, og at det er af afgørende Betydning, at man har Margarineprisen saa nogenlunde fastlagt. Efter at man nu er kommet til en Margarinepris af 3 Kr. pr. kg i Detailsalg, forekommer det mig, at der er god Grund for Staten til at overveje, om man ikke burde standse derved og søge ved Midler, der staar til Raadighed, at holde Margarinen i de kommende Vintermaaneder nede paa en Pris af 3 Kr. pr. kg.

Hermed skal jeg anbefale det høje Ting at se velvilligt paa Lovforslaget, som det her foreligger; og ikke lade sig forlede til at eksperimentere paa ny med at dele Befolkningen i bemidlede og ubemidlede. Jeg tror, at man vil blive skuffet ved at gaa den Vej paa ny.

Formanden: Det 16de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) fremdrog i Gaar et Punkt, som jeg gerne vil understrege, hvad jeg har saa meget mere Anledning til, som jeg allerede i 1914 kort efter Krigens Udbrud har draget det frem her i Tinget, ved hvilken Lejlighed jeg talte om det i samme Aand, som det ærede Medlem nu. Den Gang laa Forholdet saaledes, at man frygtede

for, at Landet skulde blive udtømt for Betalingsmidler. Nu er Forholdene ganske lignende, forsaavidt Varebalancens stigende Passivside bevirker, at man begynder at blive ængstelig for, at Landet skal blive udtømt paa samme Maade, og det ærede Medlem fremhævede da, at man indfører en Mængde Varer hertil, som meget godt kunde undværes, og at netop denne Indførsel bevirker, at Betalingsbalancen bliver yderligere slet. Jeg mener det samme. Af Indførselslisterne fremgaar det, at der er en Række Varer, hvis Værdi dog altid løber op til et Antal Millioner, og om hvilke man kan sige, at de egentlig ikke behøves her i Landet. Jeg skal pege f. Eks. paa udenlandske Eau de Cologner, som jeg ogsaa nævnede den Gang. Det drejer sig, saa vidt jeg husker, om 5 Mill. Kr., altsaa dog en Post. Men der er adskillige lignende Poster. Der er f. Eks. udenlandske Planter. Jeg mindes, jeg for nylig har set i en Avis, at en smart Indfører har pr. Flyvemaskine indført en meget betydelig Mængde af udenlandske Planter. Det kan være meget smart af ham som Forretningsmand, men jeg ser ikke, at Samfundet har nogen Nytte af det. Tværtimod mener jeg, at det har Skade af det, idet Pengene gaar ud af Landet. Derved fremmer man tillige et Luksusforbrug, som der under de forhaandenværende Forhold ikke er nogen Anledning til at støtte.

Jeg tillader mig at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) rejste det Spørgsmaal, om Tiden ikke nu var inde til at indskrænke Dyrtidshjælpen til de mindst bemidlede Borgere. Jeg vil gerne knytte nogle supplerende Bemærkninger til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) fremsatte angaaende dette Spørgsmaal.

Jeg tror, at det vilde være meget uheldigt, om man nu gik til at klassede Befolkningen paa den Maade, som en saadan Ordning nødvendigt maatte medføre, og jeg synes ogsaa, man naar saa uendelig lidt ved at gøre det. Man skulde altsaa prøve paa at spare Statskassen for nogle af de Udgifter, som en almindelig Prisnedsættelse medfører, ved kun at lade denne Nedsættelse gælde for Dele af Befolkningen. Det vil medføre store administrative Vanskeligheder foruden den sociale Mangel, der altid er ved en saadan